

LIEU DE MÉMOIRE

'Daar wordt iets gemaakt wat jij niet mag hebben'

Investeerder Robert De Boeck van Antea fietste vroeger met zijn vader altijd langs de Rotterdamse Van Nelle-fabriek

Frits Conijn
Rotterdam

Topdrukte in de Van Nelle-fabriek aan de Delfshavense Schie. Ter gelegenheid van Art Rotterdam 2015 vergapen zich in drie dagen tijd ongeveer dertigduizend mensen aan de laatste ontwikkelingen in de beeldende kunst. In de ene stand hangen moderne schilderijen, in een andere staan sculpturen, en buiten ontsnapt dikke rook uit ontluchtingsgaten; performancekunst.

'Halverwege de jaren tachtig werkte ik als belegger bij Nationale-Nederlanden', zegt Robert De Boeck van Antea, een Haagse private-equitypartij die met behulp van 'informal investors' investeert in kleinere en middelgrote Nederlandse bedrijven. 'Aad Jacobs, de latere ceo van ING, was mijn baas en van hem moest ik naar de aandeelhoudersvergadering van Van Nelle. In dat bedrijf hadden wij na de managementbuy-out van een jaar eerder een groot belang. Van tevoren moest ik vijf slimme vragen verzinnen. En het koffiezetapparaat dat ik zou krijgen, mocht ik houden van Jacobs.'

Het was een bijzonder moment voor de inmiddels 52-jarige De Boeck. In zijn jonge jaren voetbalde hij bij de jeugd van Sparta en als hij door zijn vader op de fiets naar de training werd gebracht, kwamen zij langs de Van Nelle-fabriek. 'Wat wordt daar gemaakt, papa?' vroeg de geïntrigeerde De Boeck. 'Tets wat jij niet mag hebben', luidde het antwoord waarmee zijn vader verwees naar de tabaksproducten die daar naast de koffie en thee van de lopende band rolden.

'Het is een iconisch gebouw', zegt De Boeck in een van de ruimten waar vroeger de koffie werd gebrand en tegenwoordig startende bedrijfjes zijn gevestigd. 'De eerste winst die ik met Antea boekte, gebruikte ik om een belang te kopen in de Van Nelle-fabriek. Dit gebouw gaat mij aan het hart, ook omdat dit in feite de eerste participatie was die ik zelfstandig mocht beheren.'

En daarmee ging voor De Boeck een droom in vervulling. Tijdens zijn studie economie moest hij de samenwerking onderzoeken tussen brouwer Heineken en het Britse Whitbread. 'Ik kwam regelmatig in de bestuurskamer van Heineken en mocht daar als student overleggen met de bestuursvoorzitter. Toen wist ik al dat ik in private equity wilde, dan was ik meer bij de bedrijfsvoering betrokken dan wanneer ik aandelen kocht op de beurs. Ik was ook mateloos gefascineerd door grote buitenlandse investeerders als Carl Icahn, T. Boone Pickens en Rupert Murdoch.'

Kerstboom

Maar voor De Boeck zich met private equity mag bezighouden, moest hij eerst werkervaring opdoen bij Nationale-Nederlanden. 'Ik kon mij geen betere baas wensen dan Jacobs, hij is rechtdoorzee en heeft een groot gevoel voor humor. Toen wij rond 1986 begonnen na te den-

Robert De Boeck (Antea): 'Het koffiezetapparaat van Van Nelle mocht ik houden.'

FOTO: MARK HORN VOOR
HET FINANCIEELE DAGBLAD

Dit is de 97ste aflevering van de wekelijkse serie *Lieu de Mémoire*, over plaatsen die van betekenis zijn voor Nederlandse ondernemers, politici en bestuurders.

ken over een fusie met een bank, was ik min of meer zijn assistent. Hoewel ik nog erg jong was, weigerde hij mij te tutoyeren. "Oh nee, meneer De Boeck", zei hij, "daar begin ik niet aan, dan is het net alsof wij nog samen in de kerstboom hebben gehangen."

De Boeck neemt een slok van zijn thee en kijkt genietend om zich heen. 'Dit was een van de eerste fabrieken waar serieus rekening werd gehouden met de werkomstandigheden van de arbeiders. Niet voor niets is het gebouw in 2014 door de Unesco gepromoveerd tot werelderfgoed.'

In 1987 ging De Boeck van Nationale-Nederlanden naar Staalbankiers. Die bank was toen volledig in handen van Vendex en dat concern besloot 20% van de bank naar de beurs te brengen. De Boeck moest van Jacobs beoordelen of een belang in de bank in de portefeuille van de verzekeraar paste. Van het een kwam het ander, het duurde niet lang voordat De Boeck door Staalbankiers werd gevraagd daar te komen werken. Hij zei volmondig ja, de dynamiek van de kleinere bank met ongeveer 250 medewerkers sprak hem erg aan.

Tachtig uur per week

De Boeck werd assistent van de directie, en van hem werd verwacht dat hij zonder morren tachtig uur per week zou werken.

Zo kan hij zich nog herinneren dat hij rond een uur of half drie 's nachts klaar was met een syndicaatvergadering over de overname van uitgever Audet en dat zijn baas een schriftelijk verslag wilde. 'Hoe laat wil je het hebben', vraagt De Boeck. 'Een uur of elf?' 'Nee', antwoordt zijn baas, 'dat ligt om half negen op mijn bureau.' De Boeck werkt de hele nacht door en haalt met pijn en moeite de deadline. 'Vervolgens kwam mijn baas pas om elf uur op kantoor.'

De werkverhoudingen werden ook door een ander voorbeeld geïllustreerd. Tijdens de Olympische Winterspelen van 1988 schaatste Leo Visser op de vijf kilometer tegen de Zweed Tommy Gustafson. Tijdens deze bloedstollende race kreeg ik een telefoontje waarin mijn baas zei dat ik mij direct moest melden op kantoor. Eenmaal aangekomen hoefde ik niets te zeggen. Hij wilde alleen zijn Amerikaanse bezoekers imponeren door te laten zien dat hij om tien uur 's avonds iemand kon laten opdraven.'

'Met mijn eerste winst van Antea heb ik een belang in de Van Nelle-fabriek gekocht. Het gebouw gaat me aan het hart'

Toch kreeg De Boeck ook veel ruimte en in 1992 ontwikkelde hij als directeur van Staal Participaties als eerste in Nederland een formule van een participatiemaatschappij voor het mkb waarbij het kapitaal bijeen wordt gebracht door informal investors. 'De investeerders zetten hun netwerk en kennis in en dat blijkt voor bedrijven in het mkb vaak een belangrijke meerwaarde.'

Het succes van deze formule was zo groot dat De Boeck te maken kreeg met tegenkrachten. De directie van Staalbankiers wilde het participatiefonds bereikbaar maken voor meer mensen en de minimale inleg verlagen van f 250.000 naar f 25.000. 'Daar had ik geen zin in, dan krijg ik te maken met spaarders die de risico's niet kunnen inschatten. Dus besloot ik in 1999 via een management-buy-out zelfstandig te gaan, mijn toekomst in eigen hand te nemen en Antea op te richten. Inmiddels hebben wij met onze zeven fondsen in ongeveer vijftig Nederlandse mkb-bedrijven tussen de € 1 mln en € 5 mln geïnvesteerd. Eigenlijk zijn wij een alternatief voor banken.'

Dan moet De Boeck dringend naar een volgende afspraak. Art Rotterdam staat op het punt de deuren te sluiten en de kunstliefhebbers worden met zachte hand naar buiten gewerkt. De avond valt over de Van Nelle-fabriek.